

Az *abora* térképlapja az ún. hiánytérképek közé sorolható, hiszen a vizsgált lexéma a települések és az adatközlők egy részénél már ún. „szókészleti hiányként” (vö. Hegedűs Attila 2005: 100–107) jelentkezett. Jelen esetben a szókészleti hiány összefügg a denotátumnak, az *aborá*-nak mint sajátos szénatároló gazdasági épületnek a vizsgált településeken való meglétével, illetőleg hiányával. A hiánytérképeket az eredeti alapelveket is megtartva más módszerrel kellett szerkeszteniük, hiszen a hiány arányát és a hiányhoz köthető társadalmi disztribúciót is érzékeltetni szerettük volna. A szókészleti hiányt is okozó lexémákhoz két térképlapot készítettünk. Az első csak a lexéma ismeretének és nem ismeretének arányát (a térképlapon: hiány/tényleges elemszám) mutatja, figyelembe veszi a független változók szerinti megoszlást is. A térképlapon tehát a megterheltségi arányokat jelölő, keretbe foglalt köröktől balra lévő kör egésze a várható elemszámot jelöli (= 100%). (Megjegyezzük, hogy ennél a típusnál a várható elemszám megegyezik az adatközlők számával.) A kör pirossal jelölt körükkel a hiány, feketével jelölt része pedig a ténylegesen megadott adat arányát mutatja. A mellérendelt, keretbe foglalt körökben a lexémát ismerők és nem ismerők szociokulturális jellemzőit is jelezzük (az életkort és az iskolai végzettséget a szokásos színekkel jelölve). Nézzük meg ebből a szempontból pl. Tiszaújlak és Szamosdara adatait! Tiszaújlakon majdnem 100%-os a lexéma ismerete, minimális a hiány, ugyanakkor látható a mellérendelt körök adataiból, hogy a fiatal adatközlőknek csak a fele adta meg az *abora* lexémát. Szamosdarán jelentős a szókészleti hiány, a lexéma ismerete szociokulturális tényezők függvénye: a kevés számú adatközlő a legidősebbek és a középiskolai végzettségűek köréből kerül ki.

Az *abora* fenti módon szerkesztett „c” jelzetű, hiánytérképlapja jól mutatja a lexéma izoglosszáját. A kárpátaljai Bótrágy és Mezőkaszony településeken 100%-os az ismerete, minden iskolai végzettségű és életkorú adatközlő nyelvhasználati normájának része. Az izoglossza határa Csengersima–Szamosdara vonalán húzható meg. Bátorligetből, Börvelyből már egyetlen adat sincs, teljes a szókészleti hiány, ismeretlen az *abora* mint építmény. Az izoglossza kirajzolódása mellett a térképlap tükrözi az országhatár nyelvhasználatot befolyásoló szerepét is (vö. Lónya–Bótrágy, Barabás–Mezőkaszony, Rozsály–Kispeleske adatai). (Tiszabecs–Tiszaújlak településekről viszont egymáshoz lényegesen közelebb álló adatokat kaptunk.)

A „c” jelzetű térképlap a fentiek értelmében csak a lexéma (ill. a denotátum) vizsgált településeken való meglétéről, illetve hiányáról tanúskodik. A „a” jelzetű térképlapon (vö. a változók változatainak és kombinációinak térképlapja) az adatszolgáltatók, vagyis a lexémát ismerők szociokulturális adatait, a vizsgált független változókat rendeljük a nyelvi változó változataihoz. Az adatok hitelességének érdekében a hiány/tényleges elemszám arányának körábráját településenként ezeken a térképlapokon is feltüntetjük a variánsok társadalmi disztribúcióját bemutató jelek mellett. A térképlap mutatja az *abora* alakváltozatainak területi megoszlását: Tiszabecs–Tiszaújlak: *abora*; Csengersima–Szamosdara, Rozsály–Kispeleske: *zabora*. A kettős adatok pedig elsősorban: Lónya–Bótrágy, Barabás–Mezőkaszony településekről adatolhatók. A térképlap azt mutatja, hogy a lexéma használatában mind az életkor, mind az iskolai végzettség nyelvhasználatot befolyásoló tényező: az *aborát* ismerők legnagyobb köre az idősebb és alacsonyabb végzettségű adatközlők közül kerül ki (vö. pl.: Csengersima, Bótrágy, Tiszabecs). Ugyanakkor (Csengersima kivételével) minden vizsgált rétegbe tartozó adatközlőtől kaptunk adatot, a lexéma tehát – ahol megvan – a település nyelvhasználati normájába tartozik.